

Bromont-Sławińska, Barbara

Żale choinki

Przegląd Pruszkowski nr 2, 91-92

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Barbara Bromont – Sławińska

Żale choinki

Odbiła się choinka w oknie
Pomnożyła przez sto.
Ktoś w lesie szepcze cichutko kolędę.
Ale nie wiem kto.

Gwiazdy tak jak lampki nasze
Życzeniem spadają
I na każdej gałązeczce
Cichutko siadają

Tak też do nas zawitała
Dumna i gotowa
By w gałązki wziąć opłatek
Dzielić się od nowa...

By przemówić głosem Boga,
O co tutaj chodzi...
Czemu ciągle jest gotowa,
Czemu Bóg się rodzi,

Czemu właśnie zwierzęta
Dziś przemowę mają –
A niestety, świat i ludzie
Tylko kartki przesyłają...

Życzą, piszą piękne słowa.
Ale nie ma w nich odnowy...
Przyrzeczenia, że jest gotów
Usiąść do rozmowy

I wysłuchać całej prawdy,
Którą wieki piszą
By Dzieciątko mogło zasnąć
Utulone ciszą.

(wiersz pisany na emigracji)

